

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/255/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214221258
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2214221258.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, IČO: 31 749 542, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, právne zastúpeného: GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným: 1/ J. W., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX W. W. X, X/ O. R., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX W.É. W. - L. W. XXX, X/ H. B., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX T. B. C. XX5, o zaplatenie 49 480,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná v 1. rade a žalovaný v 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 49 480,13 eur spolu s nesplateným zmluvným úrokom vo výške 1 812,15 eur, s nesplateným úrokom z omeškania vo výške 253,44 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 3 682,26 eur od 06.11.2014 do 01.04.2015 t.j. vo výške 118,57 eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nezaplatenej istiny 49 480,13 eur od 02.04.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výšku 12 370,03 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Súd čiastočne zastavuje konanie voči žalovanému v 2. rade: O. R., B.. XX.XX.XXXX.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 3. rade v rozsahu 100 %. Žalovanému v 2. rade súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.11.2014 sa žalobca pôvodne domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu sumy 3 682,26 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Pred doručením žaloby žalobca zmenil sumu na 49 480,13 eur s prísl. V žalobe žalobca tvrdil, že ako štátny účelový fond je právnickou osobou, zriadenou osobitným zákonom a je finančnou inštitúciou slúžiacou na implementáciu nástrojov finančného inžinierstva podľa osobitného predpisu. Ďalej tvrdil, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bola žalovanej v 1. rade poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške XX XXX eur s dobou splatnosti 30 rokov. Poskytnutý úver mala žalovaná v 1. rade splatiť pri základnej úrokovej sadzbe vo výške 2,1% formou mesačných splátok vo výške 193,31 eur. Podľa zmluvy bola žalovaná v 1. rade povinná dlh, ktorý sa skladá z úveru a z úroku splácať pravidelnými mesačnými splátkami tak, že platba bude vykonaná vždy do 15. kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalovaná v 1. rade bola však v omeškaní so zaplatením mesačných splátok poskytnutého úveru. Preto žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu zameškaných splátok, na čo však žalovaná nereagovala, preto sa žalobca obrátil na súd. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná sa k XX.XX.XXXX dostala do omeškania s úhradou 20 splátok, čo činí pôvodne zažalovanú sumu 3 682,26 eur a k tomu požadoval žalobca aj zákonný úrok z omeškania vo

výške 8,05% ročne z tejto sumy od 06.11.2014 až do zaplataenia. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy.

3. Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.04.2015 žalobca zmenil, resp. rozšíril pôvodne podanú žalobu. Rozšírenie žaloby zdôvodnil tým, že z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od predmetnej zmluvy a to listom z 22.12.2014 v súlade s ust. čl. X. bod 10.1 zmluvy, čím sa stal celý dlh žalovaného splatným s poukazom na ust. čl. XI. bod. 11.3 zmluvy. Vzhľadom k odstúpeniu od zmluvy tak nárok žalobcu pozostáva z istiny vo výške 49 480,13 eur, zmluvného úroku vo výške 1 812,15 eur, úroku z omeškania vo výške 253,44 eur a zmluvnej pokuty vo výške 12 370,03 eur (rozšírený návrh) a súčasne z úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3 682,26 eur od 06.11.2014 do 01.04.2015, t.j. v sume 118,57 eur a zo sumy 49 480,30 eur od 02.04.2015 do zaplataenia ako aj trovy konania. K podaniu žalobca priložil na preukázanie svojich tvrdení list z XX.XX.XXXX adresovaný žalovanej, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy o poskytnutí podpory pre porušenie povinností žalovaného splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami (omeškania s 21 splátkami). Súčasne mu vyčíslil z čoho aktuálne (t.j. ku dňu odstúpenia od zmluvy) pozostáva dlžná suma. Žalobca predložil ručiteľské vyhlásenia zo dňa 22.11.2010 (čl. 36, 37 v spise) na mená O. R. ako žalovaný v 2. rade a Á. B. ako žalovaný v 3. rade. Dňa 28.10.2015 doručil na súd návrh na vstup ručiteľov do tohto konania na strane žalovanej v 1. rade.

4. S účinnosťou od XX.XX.XXXX súd ďalej v konaní postupoval podľa nového procesného predpisu, ktorým je zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a to s poukazom na ust. § 470 ods. 1 cit. zákona, v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. A podľa ods. 2 cit. ustanovenia, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

5. Súd sa oboznámil so žalobou, s prílohami, so všetkými písomnými podaniami žalobcu i s oboma vyššie citovanými zmenami (rozšíreniami) žaloby, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, nedostavil sa však žalovaný v 1. a 3. rade, ktorý mali predvolanie riadne a včas vykázané oznámením na úradnej tabuli a web stránke súdu, no svoju neúčast' nijak neospravedlnil, vykonal na ňom dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, vec prejednal v neprítomnosti žalovaného, keď na to boli splnené všetky procesné podmienky vyžadované C.s.p. a zistil tento skutkový a právny stav veci: Žalobca, ako štátny účelový fond, t.j. právnická osoba zriadená osobitným zákonom a súčasne finančná inštitúcia slúžiaca na implementáciu nástrojov finančného inžinierstva podľa osobitného predpisu ako veriteľ a žalovaná v 1. rade ako dlžníčka a žalovaný v 2. a 3. rade ako ručiteľia uzatvorili dňa 03.11.2010 Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. 201/1370/2010, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške XX XXX eur s dobou splatnosti 30 rokov a to na kúpu, resp. financovanie kúpy nehnuteľnosti špecifikovanej v zmluve v čl. I. Zmluva bola uzatvorená podľa ust. zákona č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“). Poskytnutý úver mal žalovaný splatiť pri základnej úrokovej sadzbe vo výške 2% p.a. formou mesačných splátok vo výške 193,31 eura. Podľa zmluvy bola žalovaná povinná dlh, ktorý sa skladá z úveru a z úroku splácať pravidelnými mesačnými splátkami tak, že platba bude vykonaná vždy do 15. kalendárneho dňa mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalovaná bola však v omeškanií so zaplataením viacerých mesačných splátok poskytnutého úveru, preto žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na úhradu zameškaných splátok, na čo však žalovaná nereagovala, preto sa žalobca obrátil na súd. Žalovaná sa k XX.XX.XXXX dostala do omeškania s úhradou 20 splátok, čo činí pôvodne zažalovanú sumu 3 682,26 eura a k tomu požadoval žalobca aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne z tejto sumy od 06.11.2014 až do zaplataenia. Z dôvodu pretrvávajúceho neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu od predmetnej zmluvy a to listom z 22.12.2014, v súlade s ust. čl. X. bod 10.1 zmluvy, čím sa stal celý dlh žalovaného splatným s poukazom na ust. čl. XI. bod. 11.3 zmluvy. Vzhľadom k odstúpeniu od zmluvy tak nárok žalobcu v konečnom pozostával z istiny vo výške 49 480,13 eur, spolu s nesplateným zmluvným úrokom k 22.12.2014 (v zmysle čl. I. cit. zmluvy) vo výške 1 812,15 eur, so

zmluvným úrokom vo výške 2% ročne z nesplatenej istiny vo výške 49 480,13 eur od 06.11.2015 do zaplatenia, s nesplateným úrokom z omeškania (z nesplatených splátok splatných pred odstúpením od zmluvy) vo výške 253,44 eura, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3 682,26 eur od 06.11.2015 do 01.04.2015 vo výške 118,57 eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne z nesplatenej istiny 49 480,13 eur od 02.04.2015 do zaplatenia.

6. Podľa ust. § 12 ods. 1 zákona č. 607/2003 o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (účinnosť 01.07.2009 do 14.10.2012) na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 11 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Podľa ods. 2 zmluva musí obsahovať najmä a) údaje o zmluvných stranách, b) účel, výšku, druh a čerpanie poskytnutej podpory, c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán, d) zabezpečenie záväzkov, e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory, f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia, g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok, h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania, i) podmienku o dodržaní ustanovení § 5 ods. 1 a § 10 ods. 4 až 6 počas lehoty splatnosti úveru, j) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. b), ktorá požiadala o podporu na účel podľa § 5 ods. 1 písm. e), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu vlastniť a dávať byty do nájmu.

7. Podľa ust. § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa ust. § 506 ObZ ak je dlžník v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

9. Podľa ust. § 365 ObZ dlžník je v omeškani, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškani, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

10. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

11. Podľa ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.01.2009 do 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľským úverom nie sú: c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,

14. Žalobca uzavrel so žalovanou v 1. rade Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. 201/1370/2010 zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bola žalovaným poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 52 300 eur. Žalobca je samostatnou právnickou osobou v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy

medzi stranami sporu, pričom v § 1 ods. 1 má vymedzený predmet svojej činnosti, teda pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, pričom v § 3 sú zrejmé zdroje tohto fondu, ktorými sú okrem iného aj splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu, sankcie za porušenie zmluvných podmienok, ako aj výnosy z prostriedkov fondu uložených v banke s výnimkou výnosov z prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu, a tak podľa súdu prvej inštancie z uvedeného vyplýva, že ide o právnickú osobu, ktorá má charakter subjektu hospodáriaceho so ziskom, ide vlastne o činnosť obchodnú, ako aj činnosť poskytovania služieb širokej verejnosti, a preto aj žalobcu je potrebné považovať za dodávateľa podľa ust. § 52 ods. 3 OZ.

15. Pokiaľ ide o status žalobcu, v § 2 ods. 1 Zákona o ŠFRB je ustanovené, že správcom žalobcu je Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej tiež "MDVRR SR"). V nadväznosti na uvedené je preto evidentné, že žalobca nekoná úplne samostatne, nakoľko je spravovaný MDVRR SR, čo podčiarkuje aj ďalšie ustanovenie v § 2 ods. 4 Zákona o ŠFRB, podľa ktorého podrobnosti o organizácii a činnosti fondu upravuje štatút fondu, ktorý schvaľuje minister. Nič na tom nemení ani to, že žalobca je právnickou osobou s právnou subjektivitou, t.j. s oprávnením vo vlastnom mene konať.

16. Podľa súdu je rozhodujúce, že žalobca je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t. j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou Slovenskej republiky pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. ŠFRB je na účely Zákona o ŠFRB finančnou inštitúciou slúžiacou na implementáciu finančných nástrojov podľa osobitného predpisu, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013. S ohľadom na uvedené je preto zjavné, že ŠFRB plní úlohy a vykonáva činnosti za podmienok presne vymedzených Zákomom o ŠFRB, resp. ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a nadväzujúcimi vykonávacími predpismi, prostredníctvom ktorých dochádza k realizácii štátnej bytovej politiky poskytovaniu štátnej pomoci (finančnej podpory) a napĺňaniu verejného záujmu (rozširovanie a zveľaďovanie bytového fondu), čo samo o sebe nepredstavuje ani podnikateľskú činnosť a ani obchodnú činnosť s cieľom tvorby zisku, tak ako dôvodne argumentuje odvolateľ. ŠFRB nevykonáva svoju činnosť nezávisle a samostatne v miere typickej pre subjekty vykonávajúce štandardné obchodné a podnikateľské činnosti, nakoľko ex lege podlieha správe Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, hospodári podľa schváleného rozpočtu zapojeného finančnými vzťahmi na rozpočet Ministerstva, o zmenách v jeho rozpočte rozhoduje minister sám alebo po predchádzajúcom písomnom súhlase Ministerstva financií Slovenskej republiky; podlieha kontrole svojej činnosti Ministerstvom; jeho základný vnútorný predpis upravujúci jeho organizáciu a činnosť podlieha schváleniu Ministerstva.

17. Činnosť žalobcu nie je obchodnou alebo inou podnikateľskou je to, že v zmysle § 4 ods. 1. Zákona o ŠFRB prostriedky fondu možno použiť len na štátnu podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu a výdavky súvisiace s činnosťou fondu, čiže nedochádza k rozdeleniu zisku, ako je to obvyklé pri obchodných spoločnostiach, ale žalobca je viazaný zákonom a jeho prostriedky môže použiť výlučne len na tieto dva účely. Za pojmový znak podnikania "za účelom dosiahnutia zisku" možno považovať vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu), t.j. vyvíjaná činnosť podnikateľa s úmyslom dosiahnutia zisku. Z uvedených skutočností vyplýva, že činnosť, ktorú žalobca vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky.

18. Zároveň je potrebné prihliadnuť aj na nasledujúce odlišnosti vo fungovaní ŠFRB zdôraznené žalobcom, ktoré priamo alebo nepriamo potvrdzujú právny záver, že činnosť ŠFRB nenapĺňa pojmové znaky podnikania. ŠFRB neposkytuje podporu (úvery) na štandardnom princípe trhového hospodárstva riadiacom sa ponukou a dopytom, nakoľko neprispôsobuje účel poskytovaných podpôr, ich výšku ani úrokové sadzby dopytu na trhu; podpora ŠFRB je poskytovaná Zákomom o ŠFRB presne vymedzenému okruhu žiadateľov bez ohľadu na reálny dopyt na trhu; výška úrokových sadzieb uplatňovaných ŠFRB je presne stanovená Vyhláškou, pričom je podstatne nižšia ako pri klasických komerčných finančných inštitúciách, a to od 0,5% do maximálne 1 %, resp. 2%, a pri niektorých žiadateľoch môže byť dokonca 0% (t.j. bezúročné poskytnutie peňažných prostriedkov); ŠFRB je oprávnené za podmienok vopred predpokladaných Vyhláškou znížiť výšku poskytnutého úveru (de facto odpustiť časť poskytnutého úveru). Popísané aspekty činnosti ŠFRB evidentne zdôrazňujú napĺňanie verejného (celospoločenského) záujmu a vládnej politiky zveľaďovania a rozširovania bytového fondu v Slovenskej republike. Komerčný záujem na dosiahnutí zisku je potlačený, resp. v prípade poskytovania bezúročných

úverov aj úplne absentujúci, ergo zmysel relatívne prísnej právnej úpravy spotrebiteľských právnych vzťahov so zameraním sa na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je v prípade ŠFRB nelogický, pretože už samotné zriadenie ŠFRB zákonom, podmienky fungovania a jeho účelové určenie je zamerané na ochranu a pomoc komerčne znevýhodneným žiadateľom o financovanie výstavby a bývania.

19. Na základe vyššie uvedeného preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalobca ako právnická osoba zriadená Zákomom o ŠFRB je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľskej zmluvy v ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, t.j. Zmluva o úvere nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Vyššie uvedený právny názor je v súlade aj s rozhodovacou praxou, odvolací súd rovnako ako žalobca poukazuje na viaceré rozsudky súdov SR, ktoré predmetný zmluvný vzťah neposúdili ako vzťah spotrebiteľský, a to napr. rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 14C/323/2013-320 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/249/2016, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 14C/183/2015-121, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15Csp/130/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 14C/1/2014, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Obo 33/2012.

21. Podporne možno prihladiť aj na dôvodovú správu k novele zákona č. 150/2013 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania, schválenej NR SR dňa 07.09.2017, podľa ktorej Zmluva o poskytnutí podpory nie je typovou, formulárovou zmluvou, a tiež ŠFRB nespĺňa definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 OZ a podpora poskytnutá vo forme úveru nie je spotrebiteľskou zmluvou ani spotrebiteľským úverom.

22. Úverová zmluva uzavretá medzi stranami je teda úverovou zmluvou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na ktorú je potrebné aplikovať režim Obchodného zákonníka.

23. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. V zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona (tretia časť: obchodné záväzkové vzťahy) sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iných i záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Podľa ods. 4 touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov záväzkových vzťahov, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

25. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je upravená výlučne v Obchodnom zákonníku v ust. § 497 a nasl., pričom v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi obchodné záväzkové vzťahy, ktoré sa spravujú tretou časťou Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov, patria i záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, keďže ide o tzv. absolútny obchod. Následne podľa ods. 4 cit. § 261 Obchodného zákonníka sa potom tretou časťou Obchodného zákonníka spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov zo záväzkových vzťahov, ktoré sa spravujú touto časťou zákona. Keďže v zmysle vyššie uvedeného vzťahu, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ustanoveniami obchodného zákonníka, použitie obchodného zákonníka na tieto vzťahy ani nemôžu účastníci dohodou vylúčiť, keďže podľa § 263 Obchodného zákonníka sa strany zmluvných vzťahov nemôžu odchýliť okrem iných ani od ust. § 261 Obchodného zákonníka. To znamená, že pre vzťahy, ktoré sa podľa § 261 spravujú Obchodným zákonníkom, ktorým je i daný vzťah vzniknutý na základe zmluvy o úvere, si účastníci ani dohodou nemôžu dojednať, že sa budú spravovať iným zákonom - Občianskym zákonníkom.

26. V zmysle § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

27. V zmysle § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán

alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana toto plnenie vráti. Pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

28. Podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka, obsiahnutého v diele V - Zmluva o úvere, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

29. Z vyššie citovaného ustanovenia § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že odstúpenie od zmluvy sa nedotýka okrem iného tých ustanovení zmluvy, ktoré vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu povinnosť vrátiť finančné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere a to dlžnú sumu i s úrokmi je typickým znakom, ktorý charakterizuje záväzkový vzťah, ktorý vzniká na základe zmluvy o úvere (§ 497, § 504, § 505, § 506 i § 507 Obchodného zákonníka). Povinnosť vrátiť prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere po odstúpení od zmluvy nie je dôsledkom všeobecnej reštitučnej povinnosti vyplývajúcej z § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Vyplýva priamo z ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnej úprave odstúpenia od zmluvy podľa § 344 a nasl., resp. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka špeciálnou úpravou (k rovnakému záveru prišiel i NS ČR vo veci sp. zn. 32 Cdo 513/2010). Súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že záväzok vrátiť prostriedky z úverovej zmluvy spolu s úrokom trvá aj po odstúpení od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka. V dôsledku toho aj keď žalobca od úverovej zmluvy odstúpil, nemení to nič na tom, že peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté, že dlh vznikol plnením na základe úverovej zmluvy.

30. NS ČR v rozsudku z 9.2.2000 sp. zn. 32 Cdo 1046/98 uzavrel, že odstúpením od zmluvy o úvere nezanikajú všetky práva a povinnosti strán z tejto zmluvy, ale iba tie práva, ktoré mal dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká a veriteľovi teda z tohto dôvodu nemôže vzniknúť nová pohľadávka apodľa ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Odstúpením sa iba menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť; dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok dojednaných v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po odstúpení od zmluvy o úvere podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka, teda nepredstavuje „sekundárny záväzok“, ale záväzok „pôvodný“, ktorý sa odstúpením od zmluvy modifikoval vo svojej splatnosti.

31. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli písomnú zmluvu o poskytnutí podpory podľa zák. o Štátnom fonde rozvoja bývania a cit. ustanovení ObZ. Na základe nej bol žalovanej poskytnutý úver v sume XX XXX eur s dobou splatnosti 30 rokov ako to vyplýva aj z pripojenej faktúry. Žalovaná mala úver hradiť v dohodnutých mesačných splátkach. Splátky podľa histórie pohybov riadne a včas v dohodnutých termínoch nehradila, s plnením sa dostala do omeškania. Žalobca ju opakovane vyzval na úhradu omeškaných splátok. Následne od zmluvy odstúpil, pretože žalovaná omeškané splátky ani dodatočne neuhradila. Súčasne ju vyzval na úhradu celého dlhu, no žalovaná dlh neuhradila. Žalovaní v 2. a 3. rade „ručiteľskými vyhláseniami zo dňa 22.11.2010 v zmysle § 303 Obch. zákonníka uznali ručiteľský záväzok ako záväzok spoločný a nerozdielny so záväzkom dlžníčky z úverovej zmluvy č. 201/1370/2010. Žalovaní boli v priebehu celého konania pasívni. K žalobe, jej rozšíreniam, k prílohám, ani k písomným podaniam žalobcu sa vôbec nevyjadřili, hoci im boli doručené písomnosti. Žalovaní nárok žalobcu po vecnej ani po právnej stránke nijak nesporevali, preto žalobcom predložené skutkové tvrdenia súd považoval za nesporné. Súd sa stotožnil s argumentáciou a s právnym názorom vysloveným žalobcom, týkajúcim sa posúdenia samotnej zmluvy z hľadiska jej povahy, keď dospel k záveru, že v danom prípade sa nejedná o zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca nespĺňa pojmové znaky dodávateľa ako subjektu spotrebiteľských právnych vzťahov (žalobca o.i. najmä nie je subjektom, ktorý cielene vytvára zisk, resp. ktorý by bol oprávnený svoje zdroje (zisk) vyplácať svojmu vedeniu, resp. zamestnancom, teda u žalobcu absentuje hlavný účel podnikateľskej a obchodnej činnosti), a tiež úver poskytnutý žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi napĺňa pojmové znaky úveru, ktorý nie je v zmysle ust. § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom a to z dôvodov uvedených pod cit. písmenami c/, d/ a p/. Na základe uvedeného

je potom zrejmé, že žaloba žalobcu v znení jej ostatného rozšírenia je v celom rozsahu dôvodná. Z týchto dôvodov bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie (výrok I.).

32. Podľa ust. §144 CSP, § 161 CSP a § 167e zákona č.5/2007 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a s poukazom aj na návrh právneho zástupcu žalobcu súd konanie voči žalovanému v 2. rade Tibor Görcs, nar. 14.8.1978 zastavil, lebo na jeho Okresný súd Trnava uznesením sp zn. 28 OdK/207/2019-12 zo dňa 11.7.2019bol vyhlásený konkurz.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100% a neúspešný na 0%, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100% (výrok II.). Žalovanému v 2. rade súd nepriznal náhradu trov konania vzhľadom na to, že mu v tomto konaní žiadne nevznikli (čl. 17 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).